

EIROPAS SISTĒMISKO RISKU KOLĒĢIJAS IETEIKUMS**(2015. gada 15. decembris)****par makrouzraudzības politikas pasākumu pārrobežu ietekmes novērtēšanu un brīvprātīgu savstarpēju atzīšanu****(ESRK/2015/2)**

(2016/C 97/02)

EIROPAS SISTĒMISKO RISKU KOLĒĢIJAS VALDE,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 3. pantu un 16. līdz 18. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012⁽²⁾, un jo īpaši tās 458. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvu 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenčuālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK⁽³⁾, un jo īpaši tās VII sadaļas 4. nodaļas II iedaļu,

ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2011. gada 20. janvāra Lēmumu ESRK/2011/1, ar ko pieņem Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Reglamentu⁽⁴⁾, un jo īpaši tā 15. panta 3. punkta e) apakšpunktu un 18. līdz 20. pantu,

tā kā:

- (1) Finanšu sistēma Savienībā ir lielā mērā integrēta. Tas nozīmē, ka ārvalstu struktūras bieži sniedz pārrobežu finanšu pakalpojumus. Vienotajā tirgū konkrētas dalībvalsts finanšu pakalpojumu sniedzējiem ir izvēle – sniegt finanšu pakalpojumus ar meitassabiedrību vai filiāļu, kas atrodas citā dalībvalstī, starpniecību, vai sniegt pārrobežu finanšu pakalpojumus tieši. Šīs situācijas dēļ valsts makrouzraudzības politikai ir ievērojama pārrobežu ietekme.
- (2) Makrouzraudzības politikas pasākumi, ko dalībvalstīs piemēro iekšzemes finanšu pakalpojumu sniedzējiem, parasti neietekmē ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzējus, kuri sniedz pārrobežu finanšu pakalpojumus tieši vai ar filiāļu, kas atrodas citās dalībvalstīs, starpniecību. Tādēļ finanšu pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem parasti attiektos šādu prasību darbības joma, proti, tādēļ, ka tām ir vietējās meitassabiedrības, ir stimulēti rast citus savu darbību veikšanas veidus, lai apietu uzņēmējas dalībvalsts pasākumus. Šāda rīcības sekas ir kapitāla pārnese un regulējuma arbitražas, kas vājina valsts makrouzraudzības politikas pasākumu efektivitāti.
- (3) Turklāt var tikt kropļota konkurence, ja ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēju filiāles un ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēji, kas pārrobežu finanšu pakalpojumus sniedz tieši, savas tirgus daļas palielināšanas nolūkā izmanto savas konkurences priekšrocības attiecībā pret iekšzemes finanšu pakalpojumu sniedzējiem un ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēju meitassabiedrībām attiecīgajā dalībvalstī, piemēram, zemākas kapitāla prasības, kas attiecībā uz riska darījumiem noteiktas pasākumu aktivizētājā dalībvalstī.
- (4) Pateicoties pārrobežu saiknēm, vienā valstī veiktajiem makrouzraudzības politikas pasākumiem ir ārēja ietekme uz finanšu stabilitāti citās valstīs. Šāda ietekme parasti ir pozitīva, jo makrouzraudzības politika mazina sistēmisko risku un sistēmisku krīžu iespējamību un ietekmi, tādējādi sekmējot arī finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs. Šāda ietekme tomēr var būt arī negatīva. Piemēram, lai gan iekšzemes finanšu pakalpojumu sniedzēji un ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēju meitassabiedrības ir pakļauti tiem pašiem riskiem kā pārējie attiecīgajā valstī, ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēju filiālēm un ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzējiem, kas pārrobežu

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 58, 24.2.2011., 4. lpp.

finanšu pakalpojumus sniedz tieši, tomēr netiek prasīts stiprināt noturību pret šiem riskiem, piemēram, tādēļ, ka tiem piemēro kapitāla pasākumus to mītnes dalībvalstīs. Turklāt, ciktāl šādiem finanšu pakalpojumu sniedzējiem ir konkurences priekšrocības attiecībā pret iekšzemes finanšu pakalpojumu sniedzējiem un ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēju meitassabiedrībām, minētie apstākļi varētu tos iedrošināt vairāk uzņemties makroprudenciālus riskus pasākumu aktivizētājā dalībvalstī, tādējādi pakļaujot to mītnes dalībvalstis lielākam riskam. Ja šādi ar finanšu pakalpojumu sniegšanu saistītie makroprudenciālie riski materializētos, tad, iespējams, izrādītos, ka minēto finanšu pakalpojumu sniedzēju kapitāla rezerves ir nepietiekamas, kas izraisītu negatīvas sekas to mītnes vietu finanšu sistēmās.

- (5) Ievērojot iepriekš minēto un nolūkā nodrošināt makrouzraudzības politikas saskaņotību un efektivitāti, makrouzraudzības politikas veidotājiem pienācīgi jāņem vērā šāda pārrobežu ietekme un pamatotā gadījumā risināšanai jāizmanto piemēroti politikas instrumenti. Šā mērķa sasniegšanai Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) iesaka pieeju, kas ir balstīta uz diviem galvenajiem pīlāriem, proti: a) makrouzraudzības politikas pārrobežu ietekmes sistemātiska novērtēšana; un b) koordinēta politiska rīcība, vajadzības gadījumā veicot makrouzraudzības politikas pasākumu brīvprātīgu savstarpēju atzīšanu. Turklāt ir svarīgi, lai minētie pīlāri visā Savienībā tiktu īstenoti pēc iespējas saskaņoti.
- (6) Makrouzraudzības politikas pārrobežu ietekmes sistemātiskai novērtēšanai līdz šim nav pievērsta pienācīga uzmanība. Tam pamatā daļēji ir ierobežotās zināšanas par (iespējamiem) kapitāla pārnese veidiem un tas, ka nav veikta visaptveroša pieejamo datu analīze nolūkā analizēt pārrobežu ietekmi. Tādēļ ESRK uzskata, ka ir svarīgi sistemātiski izmantot visus pieejamos datus, lai labāk izprastu un novērtētu pārrobežu ietekmi.
- (7) Ir svarīgi paredzēt procedūru, kura vērsta uz makrouzraudzības politikas pārrobežu ietekmes sistemātisku novērtēšanu un kuras mērķis ir nodrošināt, lai makrouzraudzības politikas veidotāji pirms pasākumu ierosināšanas veiktu to iespējamās pārrobežu ietekmes novērtēšanu. Nemot vērā spēkā esošās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁾, Direktīvas 2013/36/ES un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikuma ESRK/2013/1⁽²⁾ prasības, makrouzraudzības politikas veidotājiem arī jāveic faktiskās pārrobežu ietekmes novērtēšana pēc pasākumu pieņemšanas. Dalībvalstu veiktais analītiskais darbs papildinās ESRK veikto analītisko darbu.
- (8) ESRK rosinātā koordinētā politiskā rīcība ir kārtība, kādā veic makrouzraudzības politikas pasākumu brīvprātīgu savstarpēju atzīšanu. Ievērojot brīvprātības elementu kārtības īstenošanā, kas izriet no ESRK ieteikumu rakstura⁽³⁾, šāda brīvprātīga savstarpēja atzīšana atšķiras no konkrētu makrouzraudzības politikas pasākumu obligātās atzīšanas, kas paredzēta Savienības tiesību aktos. Šo ieteikumu, izņemot A ieteikumu par pārrobežu ietekmes novērtēšanu un B ieteikumu par makrouzraudzības politikas pasākumu paziņošanu, nav paredzēts piemērot tiem makrouzraudzības politikas pasākumiem, kuru obligāta atzīšana jau paredzēta Savienības tiesību aktos. Obligātā atzīšana pašlaik ir noteikta attiecībā uz pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 124. panta 5. punktu un 164. panta 7. punktu, un precikliskajām kapitāla rezervēm (PKR), kas noteiktas apmērā, kurš nepārsniedz obligātās atzīšanas robežlīmeni. Tāds pats izņēmums attiecas uz PKR normām, kas pārsniedz obligātās atzīšanas robežlīmeni, jo Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums ESRK/2014/1⁽⁴⁾ jau rosina dalībvalstis savstarpēji pilnībā atzīt citu dalībvalstu PKR normas.
- (9) Valstu makrouzraudzības politikas pasākumu saskaņotības un efektivitātes nodrošināšanai ir svarīgi, lai Savienības tiesību aktos paredzētā obligātā atzīšana tiktu papildināta ar brīvprātīgu savstarpējo atzīšanu, tādējādi valstu makrouzraudzības politikas pasākumu darbības jomā ietverot arī ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzēju filiāles un ārvalstu finanšu pakalpojumu sniedzējus, kas pārrobežu finanšu pakalpojumus sniedz tieši. Galvenais mērķis ir šāds – viena un tā paša veida riska darījumiem konkrētā dalībvalstī neatkarīgi no finanšu pakalpojumu sniedzēja juridiskā statusa un atrašanās vietas ir jāpiemēro viens un tas pats makrouzraudzības pasākumu kopums. Tādēļ savstarpēji jāatzīst makrouzraudzības politikas pasākumi, kas noteikti uz riska darījumu pamata, jo īpaši tādi, kas vērsti uz specifiskiem riska darījumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2013. gada 4. aprīlis) par makrouzraudzības politikas vidēja termiņa mērķiem un instrumentiem (ESRK/2013/1) (OV C 170, 15.6.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ ESRK ieteikumi nav juridiski saistoši, tomēr tiem pievieno "rikoities vai paskaidrot" mehānismu.

⁽⁴⁾ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2014. gada 18. jūnijs) par norādījumiem preciklisko kapitāla rezervju normas noteikšanai (ESRK/2014/1) (OV C 293, 2.9.2014., 1. lpp.).

- (10) Šis ieteikums ietver norādījumus attiecīgajām iestādēm par to, kā veikt savstarpējas atzišanas pasākumus, reaģējot uz citu attiecīgo iestāžu makrouzraudzības politikas pasākumiem. Norādītie makrouzraudzības politikas pasākumi, kas aktivizēti vienā dalībvalstī, ir savstarpēji jāatzīst visās citās dalībvalstīs. Makrouzraudzības politikas pasākumus norādīs šajā ieteikumā, ja attiecīgā aktivizētāja iestāde pieprasīs veikt savstarpēju atzišanu un ESRK uzskatīs, ka attiecīgais savstarpējas atzišanas pieprasījums ir pamatots. Lai nodrošinātu brīvprātīgas savstarpējas atzišanas kārtības lietderību, ir svarīgi, ka par šādiem pasākumiem ESRK tiek paziņots savlaicīgi un precīzi, izmantojot standartizētu veidni.
- (11) Lai nodrošinātu brīvprātīgas savstarpējas atzišanas kārtības efektivitāti, attiecīgajām iestādēm savstarpējas atzišanas pasākumi būs jāpieņem samērīgā termiņā. Pasākumiem, kas nav pieejami visās jurisdikcijās, tiks ieteikts piemērot vēlākus termiņus.
- (12) Šo ieteikumu ir paredzēts piemērot visiem makrouzraudzības politikas pasākumiem, neatkarīgi no tā, uz kuru finanšu sistēmas daļu tie attiecas. Papildus Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajai makrouzraudzības instrumentu piemērošanai, šī ieteikuma darbības jomā, balstoties uz Regulā (ES) Nr. 1092/2010 noteiktajām ESRK pilnvarām, ir ietverti arī citi pasākumi. Tādējādi šo ieteikumu ir paredzēts piemērot arī pasākumiem, kas nav saskaņoti Savienības tiesību aktos. Šī ieteikuma darbības joma ir piemērojama attiecīgo iestāžu atbilstošajai jurisdikcijai, un to piemēro makrouzraudzības politikas pasākumiem, kurus attiecīgās iestādes ir pilnvarotas pieņemt vai aktivizēt.
- (13) Nacionālās kompetentās iestādes, norīkotās iestādes, makrouzraudzības iestādes un Eiropas Centrālā banka (ECB) (attiecībā uz dalībvalstīm, kas piedalās Vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM)) ir uzskatāmas par attiecīgajām iestādēm, jo īpaši, ja tās ir pilnvarotas pieņemt vai aktivizēt makrouzraudzības politikas pasākumus. Turklāt Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013⁽¹⁾ un Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014⁽²⁾ uztic ECB īpašus uzraudzības uzdevumus. ECB var piemērot augstākas prasības kapitāla rezervēm vai pasākumus, kas ir stingrāki par nacionālo norīkoto iestāžu piemērotajām. Šajā nolūkā ECB tiek uzskatīta par kompetento vai norīkoto iestādi, un tai ir visas tiesības un pienākumi, kādas kompetentajām un norīkotajām iestādēm ir piešķirtas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- (14) Dalībvalstu, kas piedalās VUM, pieņemtiem jauniem makrouzraudzības politikas pasākumiem piemēro attiecīgas VUM koordinēšanas procedūras. Savstarpējas atzišanas kārtība, kas noteikta ar šo ieteikumu, neskar minētās iekšējās VUM koordinēšanas procedūras, un savstarpējas atzišanas novērtēšana ESRK sāksies tikai pēc iekšējo VUM koordinēšanas procedūru pabeigšanas.
- (15) Iestādes var piešķirt atbrīvojumu finanšu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir nebūtiski riska darījumi saistībā ar apzināto makrouzraudzības risku aktivizētājā valstī (*de minimis* princips). Ja savstarpēja atzišana tiek uzskatīta par principiālu rīcību, dalībvalsts iestādes var arī nolemt neizmantojot šo rīcības brīvību.
- (16) Lai nodrošinātu makrouzraudzības politikas pasākumu pārredzamību un pārskatatbildību un to efektīvu īstenošanu, attiecīgajām iestādēm savas makrouzraudzības politikas pasākumu kopējās komunikācijas stratēģijas ietvaros jāizveido komunikācijas stratēģija attiecībā uz savstarpējas atzišanas pieprasījumiem un visiem savstarpējas atzišanas pasākumiem. Attiecībā uz savstarpējas atzišanas pieprasījumiem ir īpaši svarīgi, lai visām iesaistītajām iestādēm tiktu savlaicīgi sniegta visa informācija, kas ir būtiska un vajadzīga, lai pieņemtu attiecīgos lēmumus. Turklāt vienlīdz svarīgi ir arī savlaicīgi un izsmelši informēt iesaistītās puses (tostarp, bet ne tikai, makrouzraudzības politikas pasākumu tiešos adresātus) par katru tiem būtisko makrouzraudzības politikas pasākumu.
- (17) Ar šo ieteikumu un Lēmumu ESRB/2015/4⁽³⁾ ieteiktais process ir izstrādāts tā, lai tas būtu pēc iespējas lietderīgs un efektīvs savstarpējas atzišanas nodrošināšanai. Ievērojot Savienības makrouzraudzības politikas regulējuma gaidāmo pārskatīšanu un ņemot vērā pastāvošā instrumentu klāsta iespējamo grozīšanu, Eiropas Komisijai tomēr jāapsver, vai un kādā veidā šajā ieteikumā noteiktā savstarpējas atzišanas kārtība būtu labāk nostiprināma Savienības tiesību aktos, lai veicinātu valstu makrouzraudzības politikas efektivitāti. Vēlamākais iznākums būtu Eiropas Komisijas priekšlikums, kura pamatā ir šajā ieteikumā un "ESRK Rokasgrāmatas makrouzraudzības politikas ieviešanai praksē banku sektorā" (ESRB *Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector*; turpmāk – "ESRK rokasgrāmata")⁽⁴⁾ 11. nodaļā izstrādātā savstarpējas atzišanas kārtība.

(1) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

(2) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV L 141, 14.5.2014., 1. lpp.).

(3) Angļu valodas redakcija ir pieejama ESRK interneta vietnē – www.esrb.europa.eu.

(4) Publicēts ESRK interneta vietnē – www.esrb.europa.eu.

- (18) ESRK ieteikumi tiek publicēti pēc tam, kad ECB Padome ir informēta par ESRK Valdes nolūku to darīt un ECB Padomei ir sniegta iespēja uz to atbildēt,

IR PIENĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

1. IEDAĻA

IETEIKUMI

A ieteikums. Attiecīgo iestāžu pieņemto makrouzraudzības politikas pasākumu pārrobežu ietekmes novērtēšana

1. Attiecīgajām aktivizētājām iestādēm tiek ieteikts pirms makrouzraudzības politikas pasākumu pieņemšanas novērtēt to iespējamo pārrobežu ietekmi. Jānovērtē vismaz tie kapitāla pārnese veidi, kuros izmanto kredītrisku korekcijas un regulējuma arbitražu, novērtēšanā izmantojot metodiku, kas izklāstīta ESRK Rokasgrāmatas 11. nodaļā.
2. Attiecīgajām aktivizētājām iestādēm tiek ieteikts novērtēt:
  - a) makrouzraudzības politikas pasākumu, ko īsteno attiecīgās iestādes jurisdikcijā, iespējamo pārrobežu ietekmi (kapitāla pārnese un regulējuma arbitražu); un
  - b) visu ierosināto makrouzraudzības politikas pasākumu iespējamo pārrobežu ietekmi uz citām dalībvalstīm un vieno tirgu.
3. Attiecīgajām aktivizētājām iestādēm tiek ieteikts vismaz reizi gadā pārraudzīt to ieviesto makrouzraudzības politikas pasākumu pārrobežu ietekmes realizēšanos un attīstību.

B ieteikums. Paziņošana par attiecīgo iestāžu pieņemtiem makrouzraudzības politikas pasākumiem un to savstarpējas atzīšanas pieprasījumi

1. Attiecīgajām aktivizētājām iestādēm tiek ieteikts paziņot ESRK par makrouzraudzības politikas pasākumiem, tiklīdz tie ir pieņemti, un ne vēlāk kā divu nedēļu laikā pēc to pieņemšanas. Paziņojumā jāiekļauj novērtējums par pārrobežu ietekmi un vajadzību lūgt citām attiecīgajām iestādēm veikt savstarpēju atzīšanu. Attiecīgās aktivizētājas iestādes tiek lūgtas sniegt informāciju angļu valodā, izmantojot ESRK interneta vietnē publicētās veidnes.
2. Ja tiek uzskatīts, ka ir jālūdz citas dalībvalstis veikt savstarpēju atzīšanu, lai nodrošinātu attiecīgo pasākumu efektīvu darbību, attiecīgās aktivizētājas iestādes tiek lūgtas iesniegt ESRK savstarpējas atzīšanas pieprasījumu, pievienojot to paziņojumam par attiecīgo pasākumu.
3. Ja makrouzraudzības politikas pasākumi tika aktivizēti pirms šā ieteikuma pieņemšanas vai ja pasākumu sākotnējās ieviešanas brīdī netika uzskatīts, ka vajadzīga savstarpēja atzīšana, un attiecīgā aktivizētāja iestāde pēc tam nolēma, ka savstarpēja atzīšana tomēr ir vajadzīga, attiecīgās aktivizētājas iestādes tiek lūgtas iesniegt ESRK savstarpējas atzīšanas pieprasījumu.

C ieteikums. Citu attiecīgo iestāžu pieņemto makrouzraudzības politikas pasākumu savstarpēja atzīšana

1. Attiecīgajām iestādēm tiek ieteikts veikt tādu makrouzraudzības politikas pasākumu savstarpēju atzīšanu, kurus pieņēmušas citas attiecīgās iestādes un kurus ESRK ieteikusi savstarpēji atzīt.
2. Attiecīgajām iestādēm tiek ieteikts veikt šajā ieteikumā norādīto makrouzraudzības politikas pasākumu savstarpēju atzīšanu, īstenojot tādu pašu makrouzraudzības politikas pasākumu, kādu ir īstenojusi aktivizētāja iestāde. Ja valsts tiesību aktos nav paredzēts tāds pats makrouzraudzības politikas pasākums, attiecīgajām iestādēm tiek ieteikts veikt savstarpējo atzīšanu pēc apspriešanās ar ESRK, pieņemot tādu attiecīgās valsts jurisdikcijā paredzētu makrouzraudzības politikas pasākumu, kura ietekme ir vislielākā mērā līdzvērtīga aktivizētā makrouzraudzības politikas pasākuma ietekmei.
3. Ja netiek ieteikts konkrēts termiņš makrouzraudzības politikas pasākuma savstarpējai atzīšanai, attiecīgajām iestādēm makrouzraudzības politikas pasākumus, ar ko veic savstarpēju atzīšanu, iesaka pieņemt ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc šā ieteikuma jaunākā grozījuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ciktāl iespējams, pieņemto pasākumu un savstarpējas atzīšanas pasākumu jāaktivizē vienā un tajā pašā datumā.

D ieteikums. Paziņošana par citu attiecīgo iestāžu pieņemto makrouzraudzības politikas pasākumu savstarpēju atzīšanu

Attiecīgajām iestādēm tiek ieteikts paziņot ESRK par paveiktu citas attiecīgās iestādes makrouzraudzības politikas pasākuma savstarpēju atzīšanu. Paziņojums jānosūta ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc savstarpējas atzīšanas pasākuma pieņemšanas. Paziņotājām iestādēm tiek lūgts sniegt informāciju angļu valodā, izmantojot ESRK interneta vietnē publicēto veidni.

2. IEDAĻA

ĪSTENOŠANA

1. Interpretācija

Šajā ieteikumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "aktivizēšana" ir makrouzraudzības politikas pasākuma piemērošana valsts līmenī;
- b) "pieņemšana" ir lēmums, ko attiecīgā iestāde pieņem par makrouzraudzības politikas pasākuma ieviešanu, savstarpēju atzīšanu vai grozīšanu;
- c) "finanšu pakalpojums" ir jebkurš bankas, kredīta, apdrošināšanas, personālo pensiju, ieguldījumu vai maksājumu rakstura pakalpojums;
- d) "makrouzraudzības politikas pasākums" ir jebkurš pasākums, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1092/2010 2. panta c) punkta definētā sistēmiskā riska novēršanai vai mazināšanai un ko pieņēmusi vai aktivizējusi attiecīgā iestāde saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem;
- e) "paziņojums" ir rakstisks paziņojums ESRK, kuru angļu valodā sagatavojusi attiecīgā iestāde, tostarp ECB saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 9. pantu, par makrouzraudzības politikas pasākumu saskaņā ar, bet ne tikai, Direktīvas 2013/36/ES 133. pantu un Regulas (ES) Nr. 575/2013 458. pantu un kurš var būt dalībvalsts savstarpējas atzīšanas pieprasījums saskaņā ar, bet ne tikai, Direktīvas 2013/36/ES 134. panta 4. punktu un Regulas (ES) Nr. 575/2013 458. panta 8. punktu;
- f) "savstarpēja atzīšana" ir kārtība, kādā konkrētas jurisdikcijas attiecīgā iestāde finanšu iestādēm piemēro makrouzraudzības politikas pasākumu, kas ir tāds pats kā citas jurisdikcijas attiecīgās aktivizētās iestādes noteiktais pasākums vai līdzvērtīgs tam, ja attiecīgās finanšu iestādes ir pakļautas vieniem un tiem pašiem riskiem attiecīgās aktivizētās iestādes jurisdikcijā;
- g) "attiecīgā aktivizētāja iestāde" ir attiecīgā iestāde, kas ir atbildīga par makrouzraudzības politikas pasākuma piemērošanu valsts līmenī;
- h) "attiecīgā iestāde" ir iestāde, kurai piešķirtas makrouzraudzības politikas pasākumu pieņemšanas un/vai aktivizēšanas pilnvaras, tostarp, bet ne tikai:
  - i) norīkotā iestāde saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 4. nodaļu un Regulas (ES) Nr. 575/2013 458. pantu, kompetentā iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40) apakšpunktā, ECB saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 9. panta 1. punktu; vai
  - ii) makrouzraudzības iestāde, kurai ir mērķi, pasākumi, pilnvaras, pārskatatbildības prasības un citas Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikumā ESRK/2011/3 ⁽¹⁾ noteiktās pazīmes.

2. Atbrīvojumi

1. Attiecīgās iestādes finanšu pakalpojumu sniedzējiem savā jurisdikcijā var piešķirt atbrīvojumu un nepiemērot konkrēta makrouzraudzības politikas pasākuma savstarpēju atzīšanu, ja šiem finanšu pakalpojumu sniedzējiem ir nebūtiski riska darījumi saistībā ar apzināto makrouzraudzības risku jurisdikcijā, kurā attiecīgā aktivizētāja iestāde piemēro atbilstošu makrouzraudzības politikas pasākumu (*de minimis* princips). Līdzīgi praksei, kas Direktīvas 2013/36/ES 130. pantā noteikta attiecībā uz PKR, iestādes var izvēlēties nepiemērot šā makrouzraudzības politikas pasākuma savstarpēju atzīšanu, piešķirot atbrīvojumu pakalpojumu sniedzējiem, kuru riska darījumu apmērs nepārsniedz noteiktu robežlīmeni. Attiecīgās iestādes tiek lūgtas paziņot ESRK par šādiem atbrīvojumiem, izmantojot ESRK interneta vietnē publicēto veidni paziņošanai par savstarpējas atzīšanas pasākumiem. Piemērojot *de minimis* principu, iestādēm rūpīgi pārrauga, vai nematerializējas kapitāla pārnese un regulējuma arbitražā, un vajadzības gadījumā jālabo attiecīgā nepilnība.
2. Ja šajā ieteikumā tiek sniegts ieteikums par pasākuma savstarpēju atzīšanu, bet attiecīgās iestādes pirms tam jau ir veikušas pasākuma savstarpēju atzīšanu un paziņošanu, attiecīgais savstarpējas atzīšanas pasākums nav jāgroza, pat ja tas atšķiras no aktivizētās iestādes īstenotā pasākuma.

(1) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2011. gada 22. decembris) par nacionālo iestāžu pilnvarām makrouzraudzības jomā (ESRK/2011/3) (OV C 41, 14.2.2012., 1. lpp.).

3. Termiņi un paziņošana

1. Attiecīgās iestādes tiek lūgtas sniegt ESRK pārskatu par darbībām, ko tās veikušas, reaģējot uz šo ieteikumu, vai pienācīgi pamatot savu bezdarbību. Pārskati jāiesniedz reizi divos gados, un pirmais pārskats jāiesniedz līdz 2017. gada 30. jūnijam. Pārskatos iekļauj vismaz:
  - a) informāciju par veikto darbību veidu un laiku;
  - b) novērtējumu par veikto darbību funkcionēšanu no šā ieteikuma mērķu sasniegšanas viedokļa;
  - c) detalizētu pamatojumu atbrīvojumiem, kas piešķirti saskaņā ar *de minimis* principu, kā arī savas bezdarbības vai atkāpju no šā ieteikuma detalizētu pamatojumu, tostarp kavējumu iemeslus.
2. Dalītas atbildības gadījumā attiecīgajām iestādēm jāveic savstarpēja koordinēšana, lai vajadzīgā informācija tiktu sniegta savlaicīgi.
3. Attiecīgās iestādes tiek aicinātas pēc iespējas ātrāk informēt ESRK par ierosinātajiem makrouzraudzības politikas pasākumiem.
4. Makrouzraudzības politikas pasākums, ar ko veic savstarpēju atzīšanu, ir uzskatāms par līdzvērtīgu, ja tam, cik tāl iespējams, ir:
  - a) tāda pati ekonomiskā ietekme;
  - b) tāda pati piemērošanas joma;
  - c) tādas pašas sekas (sankcijas) neatbilstības gadījumā.

4. Ieteikuma grozījumi

ESRK Valde lems par to, kad šis ieteikums jāgroza. Šādi grozījumi jo īpaši ietvers papildu vai grozītus makrouzraudzības politikas pasākumus, kuriem paredzēts veikt savstarpēju atzīšanu, kā noteikts C ieteikumā un attiecīgajos pielikumos, kas ietver informāciju par pasākumiem. ESRK Valde var arī pagarināt iepriekšējos punktos noteiktos termiņus, ja dalībvalstīs jāveic tiesību aktu grozījumi, lai izpildītu kādu no ieteikumiem. Jo īpaši – ESRK Valde var pieņemt lēmumu grozīt šo ieteikumu pēc tam, kad Eiropas Komisija ir veikusi Savienības tiesību aktos noteiktās obligātās atzīšanas regulējuma pārskatīšanu, ņemot vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar brīvprātīgas savstarpējas atzīšanas kārtības, kas izveidota ar šo ieteikumu, darbību.

5. Monitorēšana un izvērtējums

1. ESRK sekretariāts:
  - a) palīdz attiecīgajām iestādēm, tostarp veicinot koordinētu pārskatu sniegšanu, nodrošinot attiecīgus paraugus un vajadzības gadījumā precizējot atbilstības nodrošināšanas procedūru un grafiku;
  - b) pārbauda attiecīgo iestāžu atbilstību, tostarp pēc to lūguma sniedzot tām palīdzību, un sniedz ESRK Valdei pārskatus par atbilstību.
2. ESRK Valde izvērtē darbības un pamatojumus, par kuriem ziņojušas attiecīgās iestādes, un vajadzības gadījumā lemj par to, vai šis ieteikums ir ievērots un vai attiecīgās iestādes ir pienācīgi pamatojušas savu bezdarbību.

Frankfurtē pie Mainas, 2015. gada 15. decembrī

ESRK priekšsēdētājs

Mario DRAGHI